

Kursplan

för kurs på grundnivå

Svenska II
Swedish II

30.0 Högskolepoäng
30.0 ECTS credits

Kurskod:	NS2000
Gäller från:	VT 2008
Fastställt:	2007-05-09
Ändrad:	2007-11-07
Institution	Institutionen för svenska och flerspråkighet
Ämne	Svenska

Beslut

Denna kursplan är fastställd av styrelsen vid Institutionen för nordiska språk, Stockholms universitet, 2007-05-09 och reviderad av styrelsen 2007-11-14.

Förkunskapskrav och andra villkor för tillträde till kursen

Svenska I, 30 högskolepoäng eller Grundkurs i svenska, 20 poäng eller Kommunikation i tal och skrift, 30 högskolepoäng eller Grundkurs i praktisk svenska, 20 poäng.

Kursens uppläggning

Provkod	Benämning	Högskolepoäng
PROS	Proseminarier	7.5
PSYK	Språkpsykologi	7.5
UTIN	Uttryck och innehåll	7.5
SPHI	Språkhistoria	7.5

Kursens innehåll

Kursen behandlar förhållandet mellan språkligt uttryck och språkligt innehåll, språkets förändring över tid, och språkpsykologiska aspekter på språkbehärskning och individens språkutveckling. Därutöver innehåller kursen grunderna för vetenskapligt skrivande. Goda kunskaper om svenska efterfrågas allt mer inom olika branscher.

Delkurs 1: Uttryck och innehåll, 7,5 högskolepoäng

Delkursen innehåller vetenskapliga beskrivningar och analyser av svenska språkets ljudsystem och ordbildning, liksom av språklig betydelse, särskilt hos ord men i viss utsträckning också hos fraser och satser. Härvid berörs vissa skillnader mellan svenskan och andra, däribland nordiska, språk. Förhållandet mellan uttal och stavning behandlas. I delkursen ingår övningar i att göra fonologiska, morfologiska och semantiska analyser av svenska ord.

Delkurs 2: Språkpsykologi, 7,5 högskolepoäng

Delkursen behandlar människans språkliga processer (tala, lyssna, skriva, läsa och minnas). Hur gör vi när vi tolkar andras yttranden och när vi planerar och genomför våra egna? Hur går det till när vi läser och när vi skriver? Vilka är våra viktigaste källor till kunskap om dessa processer? Inom delkursen behandlas också hur individen tillägnar sig eller inte tillägnar sig de kunskaper och färdigheter som är en förutsättning för dessa processer. Särskild uppmärksamhet ägnas åt barns språkförmåga och språkliga utveckling.

Delkurs 3: Proseminarier, 7,5 högskolepoäng

Delkursen behandlar språkvetenskaplig teori och metod i samband med eget vetenskapligt skrivande. Studenten ska författa och försvara en kortare vetenskaplig uppsats. Uppsatsämnet väljs i samråd med examinator i anslutning till det teoretiska innehållet i Svenska I eller Svenska II. Studenten ska dessutom fullgöra en oppositionsuppgift

Delkurs 4: Språkhistoria, 7,5 högskolepoäng

I delkursen studeras de viktigaste strukturella språkförändringarna på vägen mot dagens svenska med tonvikt på skriftspråkets ökade stabilisering, standardisering och dagens språkvård. Historiska texter men också språkprov från dialekter ligger till grund för observationer av språkliga strukturer. Utifrån sådana iakttagelser kan slutsatser dras om det språkliga förändringsförloppet. Störst vikt läggs vid utvecklingen från ca 1520 till idag.

Förväntade studieresultat

Kursens mål är att studenten ska kunna dokumentera solida kunskaper om svenska språket, särskilt om dess struktur och dess historia, samt om språkpsykologiska aspekter på språkbehärskning och individens språkutveckling. Därutöver ska studenten behärska grunderna för vetenskapligt skrivande.

Undervisning

Undervisningen ges i mån av resurser. Beslut om undervisningens närmare uppläggning för de olika delkurserna och om den undervisning som ska vara obligatorisk fattas av institutionsstyrelsen.

Kunskapskontroll och examination

a. Beslut om kunskapskontrollens närmare utformning fattas av institutionsstyrelsen.

b. Betygsättning sker enligt en sjugradig målrelaterad betygsskala:

A = Utmärkt
B = Mycket bra
C = Bra
D = Tillfredsställande
E = Tillräckligt
Fx = Otillräckligt
F = Helt otillräckligt

c. Kursens betygskriterier delas ut vid kursstart.

d. För att få slutbetyg på hela kursen krävs lägst betyg E på samtliga delkurser.

e. Vid underkännande gäller att studerande som fått betyget F eller Fx på ett prov har rätt att genomgå fyra ytterligare prov så länge kursen ges. Studerande som fått lägst betyget E på prov får inte genomgå förnyat prov för högre betyg.

Studerande som fått betyget F eller Fx på prov två gånger av en och samma examinator har rätt att få en annan examinator utsedd för att bestämma betyg på provet, om inte särskilda skäl talar emot det. Framställan härom ska göras till institutionsstyrelsen.

Övergångsbestämmelser

När kursen inte längre ges eller kursinnehållet väsentligen ändrats, har studenten rätt att en gång per termin under en treterminsperiod examineras enligt denna kursplan. Dock gäller fortfarande begränsningarna enligt punkt e ovan. För överensstämmelser med det tidigare kurssystemet hänvisas till institutionens studievägledare.

Begränsningar

Kursen får inte tillgodoräknas i examen samtidigt med sådan inom eller utom landet genomgången och godkänd kurs, vars innehåll helt eller delvis överensstämmer med innehållet i kursen.

Kurslitteratur

Med reservation för ev. ändringar p.g.a. utgången litteratur e.d.

Delkurs 1: Uttryck och innehåll, 7,5 hp

Anward, Jan & Linell, Per. 1976. Om lexikaliserade fraser i svenskan. Nysvenska studier. 55□56. S. 77□119. = 43 s. (Stencil, säljs på institutionen.)

Bruce, Gösta. 1993. On Swedish lexical stress patterns. PHONUM 2, s 41□50 = 9s. (Tillgänglig via kursplattformen.)

Ekberg, Lena. 1993. Verbet ta i metaforisk och grammatikaliserad användning. Språk och stil NF 3. S. 105□139. = 35 s. (Stencil, säljs på institutionen.)

Hellberg, Staffan. 1975. Stavning som ett lingvistiskt problem. Forskning om utbildning 1975: 3. S. 6□13. = 8 s. (Stencil, säljs på institutionen.)

Hellberg, Staffan. 2006. Blev det lättare att stava efter 1906? Språkvård 2006:2. S. 17□23. = 7 s. (Stencil, säljs på institutionen.)

Linell, Per & Norén, Kerstin. 2005. Ny och ny □ en dialogisk analys av meningspotentialen hos lexemet ny i svenskan. I: Språk i tid. Studier tillägnade Mats Thelander på 60-årsdagen. Uppsala: Institutionen för nordiska språk. S. 231□242. = 12 s. (Stencil, säljs på institutionen.)

Löbner, Sebastian. 2002. Understanding semantics. London: Arnold. Kap. 1, 3, 5, 7□9. = S. 3□18, 39□56, 85□98, 125□210. = 130 s.

Malmgren, Sven-Göran. 1994. Svensk lexikologi. Ord, ordbildning, ordböcker och orddatabaser. Lund: Studentlitteratur. Kap. 1□4 = 84 s.

Riad, Tomas & Larsson, Nils. 2004. Ibrahim kallas Ibbe. Språkvård 2004:4. S. 7□14. = 8 s.

Riad, Tomas. 1997. Svenskt fonologikompendium. 60 s. Tillgänglig via kursplattform.

Strzelecka, Elzbieta. 2003. Svenska partikelverb med in, ut, upp och ner. Uppsala: Institutionen för nordiska språk. S. 32□53. = 22 s. (Stencil, säljs på institutionen.)

Svanlund, Jan. 2002. Lexikalisering. Språk och Stil. NF. 12. S. 7□47. = 41 s. (Stencil, säljs på institutionen.)

Viberg, Åke. 1990. Svenskans lexikala profil. Svenskans beskrivning 17. S. 391□408. = 18 s. (Stencil, säljs på institutionen.)

Viberg, Åke. 1999. Polysemy and Differentiation in the Lexicon: Verbs of Physical Contact in Swedish. I: Jens Allwood och Peter Gärdenfors (red.): Cognitive Semantics: Meaning and Cognition. S. 87□126. = 40 s. (Tillgänglig via SUB:s nät.)

Delkurs 2: Språkpsykologi, 7,5 hp

Anward, Jan. 1989. Om form och funktion i språkutvecklingen. I: Carin Sandqvist & Ulf Teleman (red.). Språkutveckling under skoltiden. Lund: Studentlitteratur. S. 95□116.

Bjar, Louise & Liberg, Caroline. (red.) 2003. Barn utvecklar sitt språk. Lund: Studentlitteratur.

Carroll, David. W. 2004. Psychology of Language. 4th edition. Belmont, Calif.: Thomson/Wadsworth.

Danielsson, Kristina. 2001. Beginning readers□ sensitivity to different linguistic levels: An error and correction analysis at the lexical, syntactic, and semantic levels. Reading and Writing: An Interdisciplinary Journal. S. 14: 395□421. (Se <http://www.kluweronline.com/issn/0922-4777/contents>)

Junefelt, Karin. 1997. Blindhet, kommunikation och kommunikationsutveckling. I: Ragnhild Söderbergh (red.). Från Joller till läsning och skrivning. Kristianstads Boktryckeri AB. S. 214□224.

Lindblom, Björn. 1997. Talet tar form. I: Ragnhild Söderbergh (red.). Från Joller till läsning och skrivning. Kristianstads Boktryckeri AB. S. 11□33.

Melin, Lars. 2004. Språkpsykologi. Hur vi talar, lyssnar, läser, skriver och minns. Stockholm: Liber.

Naucmér, Kerstin. 1989. Hur utvecklas stavningsförmågan under skoltiden? I: Carin Sandqvist & Ulf Teleman (red.). Språkutveckling under skoltiden. Lund: Studentlitteratur. S. 197-216.

Naucmér, Kerstin. 1997. Språkliga förutsättningar för läs- och skrivutveckling. Ragnhild Söderbergh (red.). Från Joller till läsning och skrivning. Kristianstads Boktryckeri AB. S. 250-264.

Delkurs 3: Proseminarier, 7,5 hp

Josephson, Olle. 2003 (rev. av M. Blåsjö): Uppsatsen.Handledning för uppsatsskribenter i svenska och nordiska språk. Institutionen för nordiska språk, Stockholms universitet. (Kompendium, säljs på institutionen)

Lagerholm, Per. 2005: Språkvetenskapliga uppsatser. Studentlitteratur, Lund.

Delkurs 4: Språkhistoria, 7,5 hp

Bergman, Gösta. 1984. Kortfattad svensk språkhistoria. Stockholm: ePan. Print on demand. Beställs via bokhandel.

Edlund, Lars-Erik & Hene, Birgitta. 1992. Lånord i svenskan. Om språkförändringar i tid och rum. Wiken.

Gellerstam, Martin. 1994. Ordförrådets härledning. I: Arv och lån i svenskan. Sju uppsatser om ordförrådet i kulturströmmarnas perspektiv. Utgivna av Svenska Akademien. Stockholm. S. 1-12. (Stencil, säljs på institutionen)

Holm, Gösta. 1967: Epoker och prosastilar. Några linjer och punkter i den svenska prosans stilhistoria. Studentlitteratur. S. 11-33, 56-64, 94-104, 113-126. (Stencil, säljs på institutionen.)

Hultman, Tor G. 1969. Skriftspråk och ortografi. I: Språket i blickpunkten. Lund: Gleerups. S. 132-149. (Stencil, säljs på institutionen.)

Moberg, Lena. 1994. Svenskt och tyskt. I: Arv och lån i svenskan. Sju uppsatser om ordförrådet i kulturströmmarnas perspektiv. Utgivna av Svenska Akademien. S. 39-50. (Stencil, säljs på institutionen)

Ralph, Bo. 2000. Vanans makt i svensk språkhistoriebeskrivning. I: Studier i svensk språkhistoria 5. Umeå. S. 360-379. (Stencil, säljs på institutionen)

Reinhammar, Maj. 1993. Levande språkhistoria. I: Studier i svensk språkhistoria 3. Uppsala. S. 183-191 (Stencil, säljs på institutionen)

Teleman, Ulf. 1995. Historien och språkhistorien. I: Allén, S. m.fl. (utg.), Svenskans beskrivning 15. Göteborg. S. 64-91. (Stencil, säljs på institutionen.)

Wessén, Elias. 1992 (nytryck): De nordiska språken. (NNS 9, Nytryck i nordiska språk och svenska 9). Institutionen för nordiska språk, Stockholms universitet.

Wijk-Andersson, Elsie. 1997. Om svagt preteritumsuffix. I: Studier i svensk språkhistoria 4. Stockholm. S. 197-206 (Stencil, säljs på institutionen.)